

SXEDIO.FT2

21.12.1950: Ο ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΛΑΟΣ ΕΠΙΦΥΛΑΣΣΕΙ ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΣΤΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΑΡΧΙΑΣ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΥΠΟΔΕΧΕΤΑΙ ΜΕ ΘΕΡΜΑ ΛΟΓΙΑ Ο ΝΕΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΣ Γ

Μετά τις επαφές που είχαν στην Αθήνα τα μέλη της Πρεσβείας με τον Σοφοκλή Βενιζέλο, τον οποίο ενημέρωσαν για τις επαφές τους στη Βρετανία και τη Νέα Υόρκη αλλά και τις διαβεβαιώσεις του νέου Ελληνα πρωθυπουργού ότι τίποτε δεν μπορούσε να σταθεί μπροστά στην πορεία των Κυπρίων για προσφυγή στα Ηνωμένα Έθνη, έληξε και η αποστολή της Πρεσβείας υπό τον Μητροπολίτη Κυρηναίας Κυπριανό, η οποία κράτησε για έξη και πλέον μήνες.

Στην Κύπρο επέστρεψε μόνο ο Κυπριανός ενώ τα άλλα δύο μέλη της Πρεσβείας, οι Σάββας Λοϊζίδης και Νικόλαος Λανίτης έμειναν στην Ελλάδα.

Στον Κυπριανό που έφθασε στο νησί στις **21** Δεκεμβρίου επιφυλάχθηκε θερμή υποδοχή κατά την άφιξη του στο αεροδρόμιο Λευκωσίας. Επικεφαλής βρίσκονταν οι δήμαρχοι, οι αρχές της Λευκωσίας μέλη της Ιεράς Συνόδου και εκατοντάδες λαού.

Στη συνέχεια σχηματίστηκε πομπή από **50** αυτοκίνητα ενώ οι καμπάνες των Εκκλησιών της πρωτεύουσας ηχούσαν χαρμόσυνα.

Στην είσοδο της πόλης, παρά τον Άγιο Δομέτιο το αυτοκίνητο του Μητροπολίτη πέρασε κάτω από μια αψίδα πάνω στην οποία ήταν αναρτημένο "πανώ" με σύνθημα "Ενωση και Μόνο Ενωση".

Αρχιεπίσκοπος Μακάριος Γ και ο Μητροπολίτης Κυπριανός κατευθύνθηκαν στον Καθεδρικό ναό Αγίου Ιωάννη στη Λευκωσία όπου αναπέμφθηκε δέηση υπέρ της ευόδωσης του ενωτικού αγώνα.

Τον Κυπριανό προσφώνησε ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος που εξήρε την αποστολή του και τόνισε ότι με το έργο που είχε επιτελέσει η Πρεσβεία η μέρα της ελευθερίας του Κυπριακού λαού φαινόταν ότι πλησίαζε.

Επίσης εξέφρασε τη χαρά του γιατί η νέα Ελληνική Κυβέρνηση άλλασσε τακτική έναντι της Κύπρου και θα συνέχιζε τη διεθνή προβολή του Κυπριακού:

"Σεβασμιώτατε αδελφέ,

Αγιε Κυρηναίας,

Εν συγκινήσει βαθυτάτη χαιρετίζομεν την εν αισίαις ώραις επάνοδον υμών εις την Κυπριακήν πατρίδα, κατόπιν αγώνων πολυμήνων εις τα διεθνή πολιτικά πεδία υπέρ μιᾶς αξιώσεως.

Οτε προ μηνων υπό τας ευχάς του παγκυπρίου ανελαμβάνετε το επίμοχθον και πολυεύθυνον έργον της εθνικής αποστολής εις το εξωτερικόν, ο τότε Αρχιεπίσκοπος και Εθνάρχης, ο αιωνίου μνήμης Μακάριος ο Β, κατευοδών υμάς από του ιδίου τούτου βήματος είπε συν τοις άλλοις ότι εναγωνίως και μετ' ευχών διαθέρων θα παρακολουθώμεν τα βήματα υμών και εν πίστει ακλονήτω εις την απροσμάχητον και πανσθενή προστασίαν του Παντοδυνάμου Θεού, θα αναμένωμεν να σας υποδεχθώμεν στεφανίτας του ιερού αγώνος της απελευθερώσεως της Κύπρου, της απελευθρώσεως η οποία υπήρξεν ο πόθος και ο σκοπός όλης ημών της ζωής, ότε και ως ο δίκαιος Συμεών θα αναφωνήσωμεν "νυν απολύεις τον δούλον σου δέσποτα".

Αλλοίμονον όμως. Ο Μεγαλόπνοος Εκείνος Εθνάρχης και αγωνιστής έκλεισε τους οφθαλμούς χωρίς να ίδη πραγματοποιούμενον της ζωής του τον σκοπόν και κατήλθεν εις τον τάφον χωρίς να φιθυρίση τη απόλυσιν του με του Συμεών το λόγιον. Ημείς δε ως διάδοχος εκείνου σας υποδεχόμεθα σήμερα επανακάμπτοντα εις πατρίδα, έτι δούλην. Δεν απέλιπεν όμως η ελπίς και δεν εξέλιπεν η πίστις επί την τελικήν νίκην και δικαίωσιν. Η ενωτική σημαία υπερηφάνως πταίει και ο απολυτρωτικός αγών επιμόνως συνεχίζεται ευαρέστως δε την στιγμή ταύτην αναφέρομεν ότι αξιόλογον έργον επετελέσθη υφ' υμών εις προαγωγήν του εθνικού ζητήματος μας, ώστε εγγίζουσα να φαίνεται η πολυπόθητος ημέρα της αισίας λύσεως του.

Σύμπας ο Ελληνικός λαός της Κύπρου μετά

ζωηρού ενδιαφέροντος παρηκολούθει την πορείαν σας εις το εξωτερικόν και την εξέλιξιν της ιεράς μας υποθέσεως. Οτι μετεδώσατε ανά το Πανελλήνιον τους παλμούς της Κύπρου και οι ελεύθεροι αδελφοί μας εις συναγερμόν μεγαλειώδη από του Παναθηναϊκού σταδίου διεδήλωσαν ως Πανελληνίαν αξίωσιν την ένωσιν της Κύπρου μετά της ελληνικής μητρος, ανά σύμπαντα τον κόσμον αντήχησεν η φωνή της Ελλάδος, φωνή διεκδικούσα το θείον και ανθρώπινον δικαίωμα μητρος να περιπτυχθή ελευθέρα τα τέκνα της. Από εθνικήν χαράν εσκίρτησε τότε η ψυχή μας εις το άκουσμα της μητρικής φωνής. Η ελληνική Κυβέρνησις πιεζομένη δυστυχώς, από αγγλικάς παρεμβάσεις έδειξε στάσιν συντηρητικήν έναντι της υποθέσεως μας. Ουδόλως όμως αμφιβάλλομεν ότι τελικώς θα εγκολληθώ πλήρως το ζήτημα μας παραμερίζουσα τους λόγους της κακώς εννοουμένης σκοπιμότητος. Εδωσεν ήδη δείγμα της πολιτικής στροφής της προς την κατεύθυνσιν αυτήν με τας προς υμάς γνωστάς δηλώσεις του σημερινού Πρωθυπουργού της.

Το έργον της αποστολής σας εις το εξωτερικόν υπήρξε κοπιώδες και πολύμοχθον. Αισθήματα πικρίας ασφαλώς εδοκιμάσατε εις την αγγλικήν πρωτεύουσαν από την σκαιάν εκείνην στάσιν των Αγγλων κυριάρχων οίτινες έκλεισαν τας θύρας διά να μη ενοχληθώσιν από την φωνήν της διαμαρτυρίας σας κατά της παρατεινομένης κατοχής της ελληνικής Μεγαλονήσου μας. Δεν απογοητεύητε όμως. Πιστοί εντολόδοχοι του Κυπριακού λαού και ιεραπόστολοι της εθνικής Ιδέας, διεπλεύσατε θαλάσσας και διεσχίσατε ωκεανούς μεταφέροντες εις την Αμερική χώραν και το κέντρον των διεθνών πολιτικών ζημώσεων την αξίωσιν της Κύπρου εκφραζομένην διά των υπογραφών του ενωτικού μας δημοψηφίσματος. Μετά πολλής της αγωνίας παρηκολουθούμεν τας επιπόνους προσπάθειάς τας οποίας κατεβάλλετε διά την δημοσιότητα του ζητήματος μας και την υιοθέτησιν του από τους αντιπροσώπους του φιλελευθέρου κόσμου.

Δεν κατωρθώθηκε ατυχώς η προσφυγή και η συζήτησις της ιεράς μας υποθέσεως προ διεθνούς

δικαστηρίου, όπου με συνήγορον το ακαταμάχητον δίκαιον μας η αξίωσις μας θα εύρισκε δικαίωσιν. Πάντως δεν είναι μικράς σημασίας το γεγονός ότι το ζήτημά μας έλαβε διαστάσεις διεθνείς ζητημάτων.

Διά πρώτην φοράν ο ξένος τύπος της Αμερικής και της

Ευρώπης, ησχολήθη με την ενωτικήν υπόθεσιν της Κύπρου. Και τούτο αποτελεί εθνικόν κέρδος αξιόλογον. Δεν εκρδίσαμεν ακόμη την τελικήν μάχην της Κύπρου και ο αγών δεν έληξεν. Αδιάκοπος όμως θα συνεχισθή μέχρις ότου φθάσωμεν εις το ποθούμενον τέρμα. Απατάται ο κυρίαρχος αν νομίζη ότι προ οίωνδηποτε εμποδίων ή και προσωρινών ατυχιών θα εγκαταλείψωμεν τον αγώνα. Οχι. Η θέλησις χαλκεύετα και η πίστις κραταιούται, όσω οι ξένοι δυνάσται μας διά σχεδίων δολοπλόκων επιζητούν της δουλείας μας παράτασιν και εμπόδια περιεμβάλλουν εις τον δρόμον του εθνικού μας λυτρωμού. Η εθνική αντίστασις δε θα χαλαρωθή και η ελληνική ψυχή μας αδούλωτη θα μείνη. Εις ουδέν λογίζοντα διά την ελευθερίαν οιοιδήποτε αγώνες και οιαιδήποτε θυσίαι, διότι ζωή χωρίς ελευθερίαν είναι ζωή χωρίς αξίαν.

Εν πολλή χαρά χαιρετίζοντες αγαπητέ αδελφέ, την επάνοδον σας, ανανεούμεν και τους όρκους μας διά του αγώνος την συνέχισιν εις απαλλαγήν του δουλικού ζυγού μας. Ευχήν δε απευθύνομεν προς τον μεγαλοδύναμον θεόν, τον δυνάστας καθαιρούντα και ταπεινούς υψούντα και συντομεύση την ανατολήν της ποθητής ημέρας που θα φεγγοβολήση εις τους σκλάβους ουρανούς μας της ελευθερίας ο ήλιος".

Απαντώντας ο Κυπριανός μετέφερε στον Κυπριακό λαό μήνυμα πίστεως, όπως είπε, ότι ολοκληρος ο φιλελεύθερος κόσμος βρισκόταν στο πλευρό του.

Ο Κυπριανός εξήρε και αυτός με τη σειρά του την αλλαγή πολιτικής της Ελληνικής κυβερνήσεως έναντι της ενώσεως, όπως διαφάνηκε από τις δηλώσεις του Πρωθυπουργού Βενιζέλου και κάλεσε το λαό σε

συνεχή δράση επιμονή, αντοχή και αδιαλλαξία:

Μακαριώτατε,

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Ιερέ Κλήρε,

Εντιμα Μέλη του Εθναρχικού Συμβουλίου

Ελληνική της Κύπρου Λαέ,

Ευχαριστώ εγκαρδίως διά την θερμήν υποδοχήν την οποίαν επεφυλάξατε εις τον Πρόεδρον της Πρεσβείας σας.

Δοξάζω τον παντοδύναμον θεόν, διότι με ηξίωσε μετά επιτάμηνον πρίπου απουσίαν να ευρεθώ και πάλιν εν μέσω αδελφών προσφιλών και εν μέσω του αγνοτάτου και πατριωτικωτάτου Λαού της ελληνικωτάτης μας νήσου.

Μετά βαθυτάτης συγκινήσεως αναλογίζομαι την ιεράν εκείνην στιγμήν κατά την οποίαν ο πολυσέβαστος αείμνος Εθνάρχης Μακάριος υπό τους ιερούς τούτους θόλους προέπεμψε τη Κυπριακήν Πρεσβείαν κατά την αναχώρησιν της.

Ευλαβής στρέφεται η σκέψις μου προς την ιεράν Του μνήμην και αποτίω προς αυτήν φόρον τιμής και σεβασμού, αιδίου ευγνωμοσύνης και αγάπης και επαναλαμβάνω την υπόσχεσιν ότι θα ακολουθήσω πιστός το παράδειγμα Του, τας αρχάς Του, την αυτοθυσίαν Του, την Εθνικήν γραμμήν την οποίαν καθήγασε διά της εξορίας Του και της μαρτυρικής ζωής Του, μορφή ενός των διαπρεπεστέρων Ιεραρχών, τους οποίους εγνώρισεν η Ελληνική Εκκλησία τον αιώνα αυτόν θα με εμπνέη και θα με καθοδηγή.

Χαίρω διότι εις τον ίδιον τούτον αιματόβρεκτον θρόνον συναντώ αγαπητόν εν Κυρίω Αδελφόν συστρατιώτην εις τον ιερόν υπέρ ελευθερίας αγώνα τον από Κιτίου Μακάριον, προς τον οποίον κατά την πρώτην αυτήν ευτυχή συνάντησιν μας απευθύνω εγκάρδιον χαιρετισμόν στενής αδελφικής συνεργασίας εις Αγώνας μεγάλους, τραχείς και αδιαλείπτους, όπως αρμόζει εις Ηγέτας και Ποιμένας μιας τοιαύτης ιστορικής και ενδόξου Εκκλησίας και ενός τοιούτου υπερόχου και ελληνικωτάτου Λαού.

Ανταποκρινόμενος εις την εύλογον αδημονίαν

του Κυπριακού Λαού να πληροφορηθή περί των ενεργειών της Πρεσβείας του, μεταδίδω εις αυτόν μήνυμα αισιοδοξίας και πίστεως, ότι η δικαιοσύνη και διεθνώς αναγνωρισθείσα πλέον αξίωσις Του δεν δύναται παρά να εύρη συντόμως την ποθητήν λύσιν της, εάν και εφ' όσον Ηγέται και Λαός πράξωμεν εις το ακέραιον το καθήκον μας.

Κυπριακέ Λαέ,

Η Νόμιμος και δίκαια αξίωσις σου περί ενώσεως μετά της μητρός Ελλάδος δεν είναι πλέον μόνον αξίωσις ιδική σου, είναι αξίωσις του πανελληνίου. Και είναι συγχρόνως αξίωσις όλων των πράγματι ελευθέρων Λαών, οι οποίοι πιστεύουν εις τας αρχάς της δικαιοσύνης και της Ελευθερίας.

Η Κυπριακή Εθνική Πρεσβεία ετήρησε πιστώς την εντολήν σου, εξέφρασε παντού όπου μετέβη τα Εθνικά αισθήματα σου, προέβαλεν ενώπιον προπαρασκεύασε την βεβαίαν ασφαλή και αναπόφευκτον λύσιν του Κυπριακού ζητήματος.

Κυπριακέ Λαέ,

Ο Ελληνικός Λαός ολόκληρος από του Βασιλέως του μέχρι του τελευταίου πολίτου έχει πλέον βαθύτατα ενστερνισθή την ιεράν σου υπόθεσιν και κατέστησεν αυτήν την βασικωτέραν και επικτακτικωτέραν εθνικήν του διεκδίκησιν.

Μετά πραγματικής συγκινήσεως αναπολώ τον πράγματι μεγαλειώδη εκείνον Εθνικόν συναγερμόν κατά την υποδοχήν μας εις τον Πειραιά, εις τας Αθήνας, εις την Θεσσαλονίκην, εις τας Πάτρας, εις τας Νήσους.

Αλησμόνητον επίσης παραμένει το ιστορικόν Συλλαλητηήριον του Παναθηναϊκού σταδίου, κατά το οποίον εις μίαν θαυμαστήν αναβίωσιν ενδόξων σελίδων της Βυζαντινής μας ιστορίας, ένας υπέροχος και κατάλευκος ιεράρχης, ο θρυλικός Σπυρίδων, διεκήρυξε μετά σθένους και παρρησίας προς τους "ευγενείς Βρεττανούς" ότι ολόκληρον το Έθνος σξιοί την απόδοσιν της Κύπρου εις την Ελλάδα και τότε μόνον θα ησυχάση όταν η δικαία αυτή αξίωσις

πραγματοποιηθή.

Εις το σκοτεινόν και ομιχλώδες Λονδίνον η ατμόφαιρα υπήρξεν οποία την ανεμένομεν, βαρεία και καταθληπτική. Αι θύραι των Υπουργείων εκλείσθησαν ερμητικώς. Η φωνή μας, φωνή δικαίου, έμεινεν άνευ απαντήσεως. Αλλ' ούτε εξεπλάγημεν ούτε απεγοητεύθημεν. Διότι ενομίζομεν ότι η φωνή αυτή, φωνή ενός πονεμένου και διακαώς ποθούντος την ελευθερίαν του Λαού, διεπέρασε τας χαλυβδίνους ιμπεριαλιστικές βρετανικές θύρας, συνετάραξε τας βαρυθυμούσας καρδίας των περιφήμων Βρετανών Σοσιαλιστικών Κυβερνώντων και αφήκεν εις τας καρδίας των το αίσθημα ότι εις μάτην προσπαθούν να κρατήσουν εν μέσω εικοστώ αιώνι υπό δεσμά δολείας τον μικρόν αλλά Ελληνικώτατον τούτον Λαόν.

Αλλωστε η φωνή αυτή, είναι πλέον φωνή Θεού. Επιταγή Κυρίου Παντοκράτορος.

Ευθύς ως διεπλεύσαμεν τον Ατλαντικόν και αντικρύσαμεν εις τον Λιμένα της Νέας Υόρκης ορθούμενον μεγαλοπρεπές το άγαλμα της Ελευθερίας, η καταθληπτική του Λονδίνου ατμόσφαιρα μετεβλήθη άρδην από τας εκπεμπομένας ισχυράς ακτίνας του φωτοβόλου πυρσού της.

Εκεί, ο ρωμαλέος και ζωντανός Ελληνισμός με επικεφαλής τον υπέροχον ιεράρχην και ενθουσιώδη Αγωνιστήν, τον Αριχεπίσκοπον Μιχαήλ, μας υπεδέχθη και εξεδήλωσε με τον πλέον έντονον και κατηγορηματικόν τρόπον την ολόψυχον συμπαράστασιν του και την απόφασιν του να εξασκήση όλην του την επιρροήν και να διαθέση όλας του τας δυνάμεις διά την πραγμάτωσιν της κυπριακής και Πανελληνίου αξιώσεως.

Εις το Λέηκ Σαξές εις την νέαν αυτήν αμφικτυονίαν των ελευθέρων λαών της γης, παρεδώσαμεν τους τόμους του μεγαλειώδους δημοψηφίσματος σου και εκάμαμεν ώστε να ακουσθή και να απηγήση βαθύτατα εις τας ψυχάς όλων σχεδόν των Αντιπροσωπειών των Ηνωμένων Εθνών η φωνή σου, φωνή ενός αδικουμένου λαού, αξιούντος να αρθή πλέον η κατάφωρος αδικία της Βρετανικής βίας διά της

αποδόσεως της προσφιλοῦς μας Κύπρου εἰς τὴν Μητέρα Ελλάδα.

Και εἶχομεν ἀπτάς και θετικὰς ἀποδείξεις, Κυπριακὴ Λαέ, ὅτι ἡ Ἐνωτικὴ ἀξίωσις σου εὗρε πλήρη κατανόησιν και συμπάθειαν μεταξύ ὅλων των φιλελευθέρων λαῶν τῆς γῆς. Ἀμερικανῶν, Ἰνδιῶν, Ἀράβων, Περσῶν, Νοτιο-αμερικανῶν, Ἰνδιῶν Ἀράβων, Περσῶν, Νοτιοαμερικανῶν, Φιλιππίνων και ἄλλων οἱ οἱ εἰς ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὰς ὑψηλὰς ἀρχὰς τοῦ χάρτου τοῦ Ἀτλαντικοῦ και τοῦ καταστατικοῦ των Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἀς εἰδῆλωνα ὡς ἐκ συνθήκας και σχεδὸν ἀπὸ συμφώνου ὅτι δὲν θα εἶχε λόγον υπάρξεως ὁ ΟΗΕ εἰάν παρὰ τὸ δόγμα τῆς αὐτοδιαθέσεως κατεψήφισε τὴν ἔνωσιν τῆς Κύπρου με τὴν Ελλάδα.

Τὴν αὐτὴν και μεγαλυτέραν κατανόησιν και συμπάθειαν συνηντήσαμεν εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν λαὸν τοὺς Πολιτικούς του ἡγέτας, τοὺς γεροσυσιαστὰς και ἄλλους ἐπισήμους ἐκπροσώπους του, ἀπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ και Ὑφυπουργοῦ των Ἐξωτερικῶν μέχρι τοῦ τελευταίου Ἀμερικανοῦ Πολίτου, διότι ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἡ χώρα τῆς ἀληθινῆς Δημοκρατίας και τῆς πραγματικῆς Ἐλευθερίας.

Φεύγοντας ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν και ἀντικρῦζοντες ἐκ νέου τὸ ἀγάλμα τῆς Ἐλευθερίας, ἠσθάνθημεν ὅτι τὸ φῶς τοῦ Πυρσοῦ τῆς ἐφώτιζε τὸν δρόμον μας και ἀς ἐδίδῃ τῶ ὑπόσχεσιν, ὅτι δὲν θα βραδύνη ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐλευθερία θα ἔλθῃ και εἰς τὴν Κύπρον μας.

Εἰς τὴν Γαλλίαν και τὴν Ἰταλίαν συνηντήσαμεν ἐπίσης κατανόησιν και συμπάθειαν, τόσον ἐκ μέρους των πολιτικῶν παραγόντων, ὅσον και ἐκ μέρους των ἐκφραζόντων τὴν δημοσίαν γνώμην ὁργάνων τοῦ τύπου.

Ἴδου διατί, Κυπριακὴ λαέ, σου φέρω τὸ μήνυμα τῆς πίστεως, ὅτι ολόκληρος ἡ φιλελευθέρη διεθνὴς κοινὴ γνώμη εἶναι μαζί μας, διότι ἀκριβῶς με θρησκευτικὴ εὐλάβεια πιστεύει ὅτι τὸ δόγμα τῆς αὐτοδιαθέσεως των λαῶν δὲν εἶναι οὐτοπία και παλὴ θεωρία, ἀλλὰ ζωτικὴ ἀνάγκη διὰ τὴν ἐπιβίωσιν των λαῶν και τὴν διατήρησιν τοῦ πολιτισμοῦ ἐπὶ τοῦ

διακρυβρέκτου πλανήτη του μας.

Αλλ' ακόμη περισσότερο ενισχύθημεν εις την πεποίθησιν μας, αυτήν, όταν επανελθόντες εις Αθήνας και επικοινωνήσαντες μετά του πρωθυπουργού και των πολιτικών αρχηγών, διεπιστώσαμεν μετ' ιδιαιτέρας ιανοποιήσεως ότι εσημειώθη μια ευοίωνος στροφή, συμφώνως προς την οποίαν "παρά τας σημερινάς αντιξόους διεθνείς συνθήκας, η λύσις του κυπριακού ζητήματος δεν είναι δυνατόν αλλ' ούτε επιτρέπεται να χρονίση περισσότερο" διά να αναφέρω τας γνωστάς δηλώσεις του Πρωθυπουργού Βενιζελου προς τας οποίας συμφωνεί ολόκληρος ο Πολιτικός κόσμος της χώρας.

Και ευρίσκομαι εις την ευχάριστον θέσιν να σου διαβιβάσω ρητήν και κατηγορηματικήν διαβεβαίωσιν του πρωθυπουργού της Ελλάδος ότι η Ελληνική Κυβέρνησις ουδέποτε θα εγκαταλείψη τον Κυπριακόν λαόν εις τον εθνικόν του αγώνα και ότι δεν είναι δυνατόν ν'αναναχαιτίση πλέον την κατά την προσεχή σύνοδον του ΟΗΕ εισαγωγή και συζήτησιν του Κυπριακού Ζητήματος.

Διά πάντα ταύτα, Κυπριακέ Λαέ, η Νίκη σου είναι βεβαία.

Αλλά προσοχή.

Διά να επιτύχωμεν ασφαλώς, χρειάζεται Αγών.

Χρειάζεται εκλόνητος και συνεχής δράσις, χρειάζεται επιμονή, αντοχή και αδιαλλαξία.

Χρειάζεται ακλόνητος πίστις και άκαμπτος αποφασιστικότης.

Ουδείς συμβιβασμός, ουδεμία υποχώρησις, ουδεμία συνεργασία οιασδήποτε μορφής με την ξένην Κυβέρνησιν. Ούτε συντάγματα ούτε αγροτικά Συμβούλια, ούτε οτιδήποτε άλλο ήθελεν επινοήσει διά να μας προσφέρει υπούλωσ ή πονηρά Αλβιών.

Χρειάζεται λοιπόν αγών συτονισμένος, συνεχής επαγρύπνησις τόσον εις τον εσωτερικόν, όσον και εις το εξωτερικόν. Αγών σκληρός, αγών μέχρις εσχάτων.

Ας μη λησμονώμεν ότι η ελευθερία δεν δώριζεται αλλά κατακτάται.

Και θα την κατακτήσωμεν την ελευθερίαν μας οι
κύπριοι διότι είμεθα Έλληνες και διότι η ελευθερία
"είναι βγαλμένη απ' τα κόκκαλα των Ελλήνων τα Ιερά".
ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΙΣ